

tiver, ligesom andelsklassen skal bære et eventuelt tab på de klassespecifikke aktiver.

Såvel de aktiver, der indgår i den fælles portefølje som de klassespecifikke aktiver, vil blive registreret i afdelingens depot. Det er alene registreringer i afdelingens bogholderi, der skal sikre, at en andelsklasse modtager det rigtige afkast af formuen, herunder en del af afkastet af fællesporteføljen og afkast af de klassespecifikke aktiver.

Det, at afdelingen er en økonomisk enhed, medfører, at det er afdelingen, der aflægger regnskab. Foreningen skal derfor ikke udarbejde et særligt regnskab for hver enkelt andelsklasse. De fornødne oplysninger til investorerne i de enkelte andelsklasser skal fremgå af afdelingens regnskab. Det, at afdelingen er en økonomisk enhed, betyder, at kreditorer har adgang til at søge sig fyldestgjort i hele afdelingens formue og således også i de klassespecifikke aktiver. Dette gælder også, selvom kreditors krav vedrører en enkelt andelsklasse, der for eksempel har anvendt afledte finansielle instrumenter.

I stk. 5 foreslås det, at bestyrelsen skal fastsætte principper for fordeling af omkostningerne mellem andelsklasserne, således at hver andelsklasse selv bærer sin andel af de fælles omkostninger samt de særlige omkostninger, der vedrører andelsklassen. Hvis en andelsklasse for eksempel er valutasikret, påhviler udgifterne til valutasikring andelsklassen, som også opnår en eventuel gevinst som følge af valutasikringen.

Bestemmelsen er en investorbeskyttelsesregel, der skal sikre, at omkostninger, der påhviler investorerne i én andelsklasse, ikke væltes over på investorerne i en anden andelsklasse. En andelsklasse må således ikke omkostningsmæssigt subsidiere andre andelsklasser.

Forskelle i andelsklassernes omkostninger skal følge af klare og objektive kriterier. Bestyrelsen kan f.eks. bestemme, at andelsklasser, der ikke har omkostninger til markedsføring i form af gebyrer til værdipapirhandlere, ikke skal betale markedsføringsomkostninger.

Bestyrelsen kan derimod ikke bestemme, at to andelsklasser i samme afdeling skal betale to forskellige procentsatser i rådgivningshonorar, således at en andelsklasse for detailinvestorer for eksempel betaler 1 pct. i rådgivningshonorar, mens en andelsklasse for institutionelle investorer kun betaler 0,5 pct. i rådgivningshonorar. Dette skyldes, at rådgivningen koster det samme for hele afdelingens formue, uanset hvilken andelsklasse andelen skal henføres til, og det vil således være et brud med princippet om at omkostningsfordeling skal ske på baggrund af objektive kriterier.

Forbudet mod subsidiering medfører, at andelsklasser i samme afdeling kun kan anvende forskellige beregningsmetoder for emissions- og indløsningspriser, hvis foreningerne kan administrere dette uden, at en andelsklasse kommer til at betale for en anden andelsklassers handelsomkostninger. Forbudet er dog ikke til hinder for, at det bestemmes, at flere andelsklasser i samme afdeling, der anvender enkeltprismetode alle belastes af handelsomkostninger, der relaterer sig til fællesporteføljen i forbindelse med emission eller indløsning i en af disse klasser. Dette forudsætter dog, at disse andelsklasser er rettet mod den samme type investorer, således at detailinvestorer ikke kommer til at betale handelsomkostninger for institutionelle og professionelle investorer, der historisk har væsentlig større handelsaktivitet end detailinvestorer. De handelsomkostninger, der relaterer sig til klassespecifikke aktiver, kan ikke indgå en sådan ordning.

Endelig foreslås det, at Finanstilsynet kan påbyde en forening at ændre omkostningsfordelingen, hvis en andelsklasse pålægges omkostninger, der ikke kan henføres til andelsklassen.

I stk. 6 foreslås det, at reglerne om andelsklasser ikke skal finde anvendelse for ex kupon andelsklasser. Ex kupon andelsklasser er en type andelsklasse, som en forening kan oprette i forbindelse med afslutningen af et regnskabsår. Andele i en ex kupon andelsklasse udstedes i perioden 1. januar og indtil den ordinære generalforsamlings afholdelse. Det særlige ved ex kupon andele er, at de ikke giver ret til udbetaling af udbytte i forlængelse af førstkommande ordinære generalforsamling. Baggrunden for, at de foreslåede regler om andelsklasser ikke skal gælde for ex kupon andelsklasser, er et ønske om, at den i forvejen eksisterende ikke forbundne og smidige ex-kupon ordning, videreføres uændret.

I stk. 7 foreslås det, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om andelsklasser. Hjemmelen er formuleret bredt, da der er tale om et nyt område, hvor der endnu ikke er erfaringer. Først og fremmest vil hjemlen blive brugt til at bestemme hvilke typer af andelsklasser, der skal være tilladt. Desuden vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om en forenings offentliggørelse af oplysninger om andelsklasser og regler om fordeling af omkostninger mellem andelsklasser, herunder regler, der skal forhindre, at omkostninger væltes over på detailinvestorer. Bemyndigelsen vil derudover blive anvendt til at fastsætte regler om andelsklassers placering af formuen og anvendelse af afledte finansielle instrumenter som klassespecifikke aktiver, herunder hvor stor en del af en andelsklassers formue, der må placeres i klas-